

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ .....	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ .....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH .....	20
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH .....	22

## PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

### III CZP 1/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w przypadku połączenia przez komornika kilku spraw egzekucyjnych prowadzonych z wniosku tego samego wierzyciela przeciwko temu samemu dłużnikowi o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika jedną opłatę stosunkową obliczoną na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.), czy też opłaty stosunkowe w każdej z połączonych spraw obliczone na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.),

2. jaka jest maksymalna suma opłat stosunkowych w sprawie o egzekucję świadczeń pieniężnych pobieranych przez komornika od dłużnika, w której wyegzekwowano świadczenie przy zastosowaniu różnych sposobów egzekucji – częściowo wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium oraz dodatku szkoleniowego (art. 49 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.)) a częściowo w inny sposób (art. 49 ust. 1 zdanie pierwsze

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.)), w szczególności czy suma opłat pobranych w danej sprawie może przekroczyć trzydziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego?”

### **III CZP 2/15**

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy wydanie osobie fizycznej przez organ administracji państwowej zaświadczenia stwierdzającego uprawnienie do ubiegania się o odszkodowanie za mienie nieruchomości pozostawione na terenach nie wchodzących w skład obecnego państwa polskiego (tzw. mienie zabużańskie), stanowi przeniesienie na tę osobę innego prawa majątkowego w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz. U. Nr 44, poz. 255), a w razie negatywnej odpowiedzi na to pytanie,

2) czy niesłuszne uzyskanie korzyści z majątku Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych, o jakim mowa w art. 1 ust. 1 ustawy powołanej w pkt. 1 musi być bezpośrednim skutkiem czynności prawnej lub decyzji administracyjnej przenoszącej własność lub inne prawo majątkowe na niepaństwowe osoby prawne lub osoby fizyczne?”

### **III CZP 3/15**

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest zmiana postanowienia o zarządzeniu powrotu dziecka, wydanego na podstawie Konwencji dotyczącej

cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze dnia 25 października 1980 roku, jeżeli tak jakie przepisy stanowią podstawę materialnoprawną takiego żądania oraz który sąd państwa członkowskiego posiada jurysdykcję do rozpoznania wniosku?”

### **III CZP 4/15**

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynagrodzenie dla kuratora osoby prawnej ustanowionego z urzędu na podstawie art. 42 k.c., w sytuacji braku majątku lub dochodów tej osoby, jest pokrywane ze środków publicznych na podstawie art. 597 § 1 k.p.c. w zw. z art. 605 k.p.c., a jeśli tak, to kto wówczas jest płatnikiem tego wynagrodzenia?”

### **III CZP 5/15**

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w oparciu o art. 145 § 1 k.c. w zw. z art. 233 k.c. jest prawnie dopuszczalnym ustanowienie służebności gruntowej obciążającej prawo użytkowania wieczystego na rzecz każdorazowego użytkownika wieczystego nieruchomości nie posiadającej dostępu do drogi publicznej;

Czy w oparciu o art. 145 § 1 k.c. w zw. z art. 233 k.c. jest prawnie dopuszczalnym ustanowienie służebności gruntowej obciążającej prawo własności danej nieruchomości na rzecz każdorazowego użytkownika wieczystego nieruchomości nie posiadającej dostępu do drogi publicznej?”

### **III CZP 6/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy prawo odrębnej własności lokalu nabyte w czasie trwania małżeńskiej wspólności ustawowej, wskutek przekształcenia lokatorskiego prawa do lokalu na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 201, poz. 1180) – na zasadzie surogacji wchodzi w skład majątku osobistego tego z małżonków, do którego majątku osobistego wchodziło lokatorskie prawo do lokalu?”**

### **III CZP 7/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy w sprawie, w której ustanowiono kuratora spadku nieobjętego, a następnie wskutek zdarzeń prawnych stwierdzony został brak majątku spadkowego, wynagrodzenie kuratora spadku pokrywa wnioskodawca, czy gmina, czy też Skarb Państwa reprezentowany przez sąd, który ustanowił kuratora?”**

### **III CZP 8/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy zamawiający może odmówić odebrania dzieła i zapłaty wynagrodzenia, gdy w chwili oddania dzieło ma wady istotne, a zamawiający nie korzysta z uprawnień z rękojmi za wady?”**

### **III CZP 9/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy wierzyciel jednego z małżonków może prowadzić egzekucję z ułamkowej części nieruchomości po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, czy też zaspokojenie jego wierzytelności powinno nastąpić przez zajęcie prawa dłużnika do żądania podziału majątku wspólnego (art. 912 k.p.c.), a po przeprowadzeniu działu, skierowanie egzekucji do tej nieruchomości, jeżeli przypadnie dłużnikowi?”**

### **III CZP 10/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy sędzia, który na podstawie umowy zlecenia w ramach wykonywania zawodu radcy prawnego i w ramach prowadzonej Kancelarii Radcy Prawnego prowadził obsługę prawną jednostek organizacyjnych strony, w tym jako pełnomocnik procesowy, jest wyłączony z mocy ustawy na podstawie art. 48 § 1 pkt 4 k.p.c. w sprawie, w której ta strona jest interwenientem ubocznym?”**

### **III CZP 11/15**

**Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy brak oznaczenia w dokumencie weksla nazwy waluty, w jakiej ma być płatna suma wekslowa, w bezwarunkowym poleceniu zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej, powoduje nieważność weksla w świetle art. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 i art. 101 pkt 2 w zw. z art. 102**

ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 ze zm.), w sytuacji, gdy nazwa tej waluty zamieszczona została poza osnową weksla jedynie w oznaczeniu sumy wekslowej w prawym górnym narożniku blankietu wekslowego?”

### III CZP 12/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wierzytelność wynikająca bezpośrednio z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, nabytą na podstawie umowy przelewu wierzytelności po jej powstaniu od poszkodowanego niebędącego przedsiębiorcą, można uznać za pozostającą, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z późn. zm.), w zakresie prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, której zasadniczym przedmiotem jest wynajem samochodów, co w konsekwencji kwalifikować będzie niniejszą sprawę jako gospodarczą?”

## UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

**III CZP 78/14** – z dnia 20 stycznia 2015 r. w składzie 7 sędziów  
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Jeżeli w wyniku wydania przed dniem 1 września 2004 r. decyzji z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. albo stwierdzenia nieważności takiej decyzji, strona poniosła szkodę, a właściwy minister lub samorządowe kolegium odwoławcze stwierdziło – po tym dniu, lecz przed dniem 11 kwietnia 2011 r. – nieważność tej decyzji albo jej wydanie z naruszeniem prawa, termin przedawnienia roszczenia o odszkodowanie przewidziany w art. 160 § 6 k.p.a. rozpoczyna bieg z chwilą bezskutecznego upływu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a w razie jego złożenia – z chwilą wydania decyzji po ponownym rozpatrzeniu sprawy.

**III CZP 34/14** – z dnia 30 stycznia 2015 r. w składzie 7 sędziów  
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Niedopuszczalny jest wpis do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym jednego prokurenta z zastrzeżeniem, że może on działać tylko łącznie z członkiem zarządu.



## ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

**I CSK 439/13** – wyrok z dnia 17 września 2014 r.

W sprawie przeciwko Skarbowi Państwa o ochronę dóbr osobistych, naruszonych przez organ państwowy przy wykonywaniu władzy publicznej, sąd samodzielnie ustala, czy działanie tego organu było legalne i zostało podjęte z zachowaniem proporcjonalności środków.

**I CSK 682/13** – wyrok z dnia 17 września 2014 r.

Nieudostępnienie klientowi toalety w lokalu banku albo zagrożenie nieudostępnieniem jej w przyszłości może stanowić naruszenie dóbr osobistych klienta, a w szczególności jego godności.

**V CSK 281/14** – wyrok z dnia 3 października 2014 r.

W sprawie o zaprzeczenie ojcostwa wytoczonej przez prokuratora po upływie terminu przewidzianego w art. 63 k.r.o. pozwany ojciec dziecka może wnieść apelację od wyroku oddalającego powództwo.

**V CSK 630/13** – wyrok z dnia 3 października 2014 r.

Roszczeniem związanym z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 118 k.c. – w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną – jest wyłącznie roszczenie wynikające z czynności prawnych będących z tą działalnością w bezpośrednim związku.

**III CSK 238/13** – wyrok z dnia 10 października 2014 r.

Drewno pozyskane w wyniku wycinki drzew dokonanej w ramach prawidłowej gospodarki leśnej jest pożytkiem naturalnym (art. 53 § 1 k.c.).

**III CSK 264/13** – postanowienie z dnia 10 października 2014 r.

Rozpoznając wniosek o wpis hipoteki umownej ustanowionej w celu zabezpieczenia wierzytelności wekslowej, sąd bada ważność weksla, z którego wnioskodawca wywodzi wierzytelność podlegającą zabezpieczeniu.

**III CSK 275/13** – wyrok z dnia 16 października 2014 r.

Ocena, czy znak towarowy jest znakiem renomowanym w rozumieniu art. 296 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 1410), powinna uwzględniać także renomę przedsiębiorcy, którego firma obejmuje ten znak.

**II CSK 53/14** – wyrok z dnia 6 listopada 2014 r.

W umowie ustanawiającej użytkowanie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością jest dopuszczalne ograniczenie zakresu użytkowania przez wyłączenie uprawnienia użytkownika do pobierania pożytków.

**IV CSK 95/14** – wyrok z dnia 7 listopada 2014 r.

Umowa konsorcjum obejmująca wykonanie robót budowlanych, zawarta w celu udziału w przetargu ogłoszonego w ramach zamówień publicznych, może uzasadniać uczestnictwo konieczne

**wszystkich konsorcjantów w sprawie o zapłatę jednemu z nich przez zamawiającego wynagrodzenia za wykonaną część robót.**

**I CSK 653/14 – postanowienie z dnia 14 listopada 2014 r.**

**Szpital psychiatryczny, który zgodnie z art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (jedn. tekst: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375, ze zm.) zawiadomił sąd opiekuńczy o przyjęciu do szpitala osoby chorej psychicznie bez jej zgody, nie jest uczestnikiem postępowania wszczętego przez sąd na podstawie art. 25 ust. 1 tej ustawy.**

## **PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ**

### **I KZP 1/15**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy w sprawie o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Sąd wykrocza poza granice skargi oskarżyciela dokonując w wyroku zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu poprzez rozszerzenie kręgu pokrzywdzonych?**

**Czy dla zachowania tożsamości czynu niezbędna jest jednoczesność (jeden czyn w znaczeniu naturalnym) czynności wykonawczych względem dwóch osób, gdy zachowanie podjęte jedynie wobec jednej z nich objęte jest zarzutem aktu oskarżenia?**

**Przy przyjęciu tożsamości czynu z art. 207 § 1 k.k., czy postanowienie o przedstawieniu zarzutów znęcania się nad dwoma osobami bliskimi (żoną i jedną córką) przerywa bieg przedawnienia również odnośnie karalności za znęcanie się nad trzecią taką osobą (drugą córką)?”**

### **I KZP 2/15**

**Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy w: «doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem», w rozumieniu art. 286 § 1 k.k., mieści się działanie sprawcy polegające na przedstawieniu w ramach procedury samobliczania podatku, deklaracji podatkowej zaniżającej kwotę podatku podlegającego odprowadzeniu na rzecz Skarbu Państwa, pro-**

wadzące do nieotrzymania przez organ podatkowy, nie podejmujący w tym zakresie żadnych działań, podatku w wysokości należnej zgodnie z przepisami prawa?”

#### I KZP 3/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oskarżyciel publiczny, upoważniony z mocy art. 47 ust. 2 pkt 7 i art. 48 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2014 r. poz. 1153) do prowadzenia dochodzeń oraz wnoszenia i popierania aktów oskarżenia w postępowaniu uproszczonym, jeżeli przedmiotem przestępstwa jest drewno pochodzących z lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego, jest uprawniony do złożenia wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i środków karnych bez przeprowadzenia rozprawy?”

#### I KZP 4/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 377 § 5 k.p.k. stanowi podstawę prowadzenia rozprawy przerwanej lub odroczonej w dalszym ciągu w sytuacji, gdy oskarżony, który dotychczas nie złożył wyjaśnień przed sądem, został o jej terminie zawiadomiony w trybie art. 133 § 1 i 2 k.p.k. i nie stawiał się na tę rozprawę bez usprawiedliwienia?”

## UCHWAŁY IZBY KARNEJ

**I KZP 24/14** – z dnia 29 stycznia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„1. Czy przedmiotem przestępstwa z art. 286 § 1 kodeksu karnego, mogą być świadczenia wynikające z transakcji o charakterze przestępczym lub świadczenia niegodziwe, w rozumieniu art. 412 k.c.?

2. Czy ustalenie, że pochodząca z przestępstwa korzyść majątkowa jego sprawcy, ma jednocześnie charakter świadczenia świadomie spełnionego przez pokrzywdzonego w zamian za dokonanie czynu zabronionego przez ustawę lub w celu niegodziwym, aktualizuje obowiązek obligatoryjnego orzeczenia jej przepadku na podstawie art. 45 § 1 k.k., czy też zgodnie ze zdaniem drugim tego przepisu, wskazującym, że «Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi» – oznacza to konieczność zastosowania tu przepisu art. 46 § 1 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**I KZP 25/14** – z dnia 29 stycznia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„1. Jak należy rozumieć wyrażenie «w związku z przesłuchaniem» zawarte w dyspozycji art. 171 § 5 pkt 2 k.p.k.?

2. Czy regulacja art. 171 § 5 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 171 § 7 k.p.k. dopuszcza przeprowadzenie i wykorzystanie w procesie karnym dowodu z ekspertyzy wariograficznej dotyczącej osoby, której

przedstawiono zarzuty (podejrzany) lub którą postawiono w stan oskarżenia (oskarżony)?

3. Czy art. 199a k.p.k. stanowi samodzielną podstawę przeprowadzenia dowodu z ekspertyzy wariograficznej dotyczącej podejrzanego a nawet oskarżonego?

4. Jeżeli nie jest możliwe poddanie podejrzanego badaniu wariografem w oparciu o regulację art. 199a k.p.k., to czy podstawę wykonania badania i sporządzenia opinii przez biegłego może stanowić art. 192a § 2 k.p.k.?

5. Czy wnioski zawarte w ekspertyzie biegłego mogą zostać wykorzystane wyłącznie na poparcie stanowiska obrony, czy też mogą stanowić pełnowartościowy dowód potwierdzający tezy oskarżenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 26/14 – z dnia 29 stycznia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy art. 377 § 5 k.p.k. stanowi podstawę prowadzenia rozprawy przerwanej lub odroczonej w dalszym ciągu w sytuacji, gdy oskarżony, który dotychczas nie złożył wyjaśnień przed sądem, został o jej terminie zawiadomiony w trybie art. 133 § 1 i 2 k.p.k. i nie stawiał się na tę rozprawę bez usprawiedliwienia?”

postanowiono na podstawie art. 441 § 2 k.p.k. przekazać rozstrzygnięcie tego zagadnienia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego (nowa sygnatura I KZP 4/15).

## ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

**III KK 54/14** – wyrok z dnia 17 lipca 2014 r.

1. Warunkiem orzeczenia środka karnego określonego w art. 46 § 1 k.k. jest istnienie szkody w chwili orzekania; szkodą, do której naprawienia sąd zobowiązuje skazanego, jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustaleniu jej wysokości tych składników szkody, które wynikły z następstw czynu, na przykład odsetek.

2. Z art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. wynika, że obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Zakaz ten odnosi się do każdego określonego w ustawie wypadku orzekania karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody, nie ma przy tym znaczenia, czy roszczenie zasądzone w postępowaniu cywilnym, w tym wynikające z bankowego tytułu egzekucyjnego, zostało skutecznie wyegzekwowane.

**III KK 233/14** – postanowienie z dnia 13 sierpnia 2014 r.

Od daty wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1431) zagadnienie właściwości funkcjonalnej sądu w sprawach zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary orzeczonej prawomocnie przed dniem 1 stycznia 2012 r. wobec skazanego pozostającego pod dozorem określa art. 3



**§ 1 zd. 1 k.k.w., przewidujący, że sąd który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, jest właściwy również w postępowaniu dotyczącym wykonania tego orzeczenia.**

**II KK 204/14 – postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r.**

**1. Artykuł 391 § 1 k.p.k., jako przepis przewidujący wyjątki od zasady bezpośredniości, formułując samoistną przesłankę zezwalającą na odczytanie zeznań świadka, jaką jest jego przebywanie za granicą, nie precyzuje, jakiego rodzaju ma to być pobyt. Przeszkoda ta powinna być realna, dość trwale istniejąca, rzeczywiście uniemożliwiająca przybycie świadka i jego bezpośrednio przesłuchanie przed sądem. Przy spełnieniu tych przesłanek możliwe jest odczytanie zeznań świadka bez względu na ich wagę dla postępowania, nawet bez zgody stron.**

**2. Konfrontacja powinna być przeprowadzona wówczas, gdy tego rodzaju metoda dowodzenia zostanie uznana przez organ procesowy za jedyny i ostateczny środek do wyjaśnienia istotnych sprzeczności pojawiających się w relacjach osób przesłuchiowanych. Decyzja w przedmiocie przeprowadzenia konfrontacji pozostawiona jest ocenie organu procesowego co do celowości tej czynności w konkretnej sprawie.**

**IV KK 166/14 – postanowienie z dnia 27 sierpnia 2014 r.**

**Zawinione uchybienie terminowi do wniesienia kasacji, co skutkowało bezskutecznością tej czynności, stanowi podstawę do nieuwzględnienia wniosku pełnomocnika o zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

**SDI 27/14 – postanowienie z dnia 27 sierpnia 2014 r.**

1. Określenie „zajęcie”, o którym mowa w art. 19 § 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) jest szersze od pojęcia „zatrudnienie”, o którym mowa w art. 19 § 1 tej ustawy.

2. W świetle art. 117 § 2 a k.p.k. zaświadczenie o hospitalizacji tylko wówczas usprawiedliwia nieobecność osoby wezwanej lub zawiadomionej przez właściwy organ procesowy, gdy zawiera sporządzone przez uprawnionego lekarza stwierdzenie o niemożności stawienia się tej osoby w celu wzięcia udziału w czynności procesowej.

**III KK 70/14 – wyrok z dnia 3 września 2014 r.**

Skoro art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. wymaga dokładnego określenia czynu przypisanego oskarżonemu, a ilość wprowadzonych do obrotu narkotyków w postaci amfetaminy, marihuany oraz tabletek ekstazy, stanowi stroną przedmiotową czynu zabronionego polegającego na wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowej, to niewątpliwie konieczne jest określenie ich ilości w opisie czynu przypisanego, a nie ograniczenie się tylko do stwierdzenia, iż stanowią one znaczną ilość, zwłaszcza że ilość wprowadzonych do obrotu środków odurzających oraz substancji psychotropowej ma wpływ nie tylko na kwalifikację prawną czynu, ale także na stopień szkodliwości społecznej czynu, a w konsekwencji również na orzeczoną karę.

**I KZP 19/14** – postanowienie z dnia 30 października 2014 r.

Jeżeli umorzono postępowanie przygotowawcze z powodu braku znamion czynu zabronionego w czynie o kumulatywnej kwalifikacji prawnej, stanowiącym przedmiot tego postępowania (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.), to uwzględnienie zarzutu naruszenia prawa materialnego zawartego w zażaleniu na postanowienie o umorzeniu, przesądzi o treści rozstrzygnięcia w postępowaniu odwoławczym tylko wtedy, gdy zarzut dotyczy znamion typizujących przestępstwo, którego termin przedawnienia nie upłynął.

**I KZP 22/14** – postanowienie z dnia 30 października 2014 r.

Sąd pierwszej instancji orzeka na rozprawie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w składzie jednego sędziego (art. 28 § 1 k.p.k.) albo w składzie trzech sędziów, gdy sprawa jest szczególnie zawiła (art. 28 § 3 k.p.k.).

**I KZP 23/14** – postanowienie z dnia 30 października 2014 r.

Pojęcie „nabywa” użyte w art. 65 § 1 k.k.s. powinno być rozumiane zgodnie z jego znaczeniem w języku ogólnym; będzie ono obejmować swoim zakresem każde uzyskanie przez sprawcę faktycznego władztwa nad wyrobami akcyzowymi wymienionymi w tym przepisie.

## **PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

### **III SZP 1/15**

**Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy przysługuje zażalenie do Sądu drugiej instancji na postanowienie wydane przez Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygające o kosztach postępowania wydane na podstawie art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – tekst jednolity: Dz. U. 2005.244.2080 (obecnie art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – Dz. U. 2007.50.331 ze zmianami)?”**

### **III SZP 2/15**

**Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy w świetle art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) za ubezpieczyciela polegające na ograniczeniu zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela wobec poszkodowanego będącego osobą fizyczną, nieprowadzącą działalności gospodarczej, dochodzącą roszczenia od ubezpieczyciela w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego**

ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych?”

### **III UZP 1/15**

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak indywidualnego pouczenia ubezpieczonego przez organ rentowy o wynikającym z art. 5a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 1403) obowiązku złożenia w terminie zaświadczenia właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku dochodowego od prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej może prowadzić do uchylenia określonego w art. 5a ust. 5 tej ustawy skutku w postaci ustania ubezpieczenia społecznego rolników?”

### **III UZP 2/15**

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy tytułem do podlegania ubezpieczeniom społecznym przez członka zarządu spółki akcyjnej, który zawarł z tą spółką umowę o świadczenie usług w zakresie zarządzania (kontrakt menadżerski) w ramach prowadzonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej, jest prowadzenie tej działalności (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), czy umowa o świadczenie usług (art. 6 ust. 1 pkt 4 tej ustawy)?”

## **UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

**I PZP 4/14 – z dnia 20 stycznia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi:**

**„Czy przepisy art. 151<sup>1</sup> § 1-3 k.p. i art. 97 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112 poz. 654 ze zm.) w sytuacji, kiedy lekarzowi, który nie przepracował w okresie rozliczeniowym pełnej ilości godzin wymaganych do normatywnego czasu pracy zgodnie z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej, z uwagi na udzielenie mu przez zakład opieki zdrowotnej w czasie normalnego czasu pracy w dni robocze, po dyżurach medycznych, stosownie do treści art. 97 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej, okresów odpoczynku, a któremu wypłacono – za czas pełnienia dyżurów medycznych w zakresie, w jakim czas ten dopełnia ilość godzin normatywnego czasu pracy – wynagrodzenie zasadnicze jak za normalny czas pracy oraz dodatki z tytułu dyżurów medycznych wyliczone zgodnie z treścią art. 151<sup>1</sup> § 1-3 k.p., uzasadniają wypłatę za ten czas dodatkowo wynagrodzenia liczonego według stawki zasadniczej wynagrodzenia dyżurowego?”**

**postanowiono odmówić podjęcia uchwały.**

**III PZP 4/14** – z dnia 28 stycznia 2015 r. w składzie 7 sędziów  
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powołanie dyrektora instytucji kultury (art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, jednolity tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 406 ze zm.) stanowi podstawę nawiązania stosunku pracy w rozumieniu art. 68 k.p.?”

**postanowiono umorzyć postępowanie.**